

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Iată-Mă cu prăznuire de sfinți deasupra grădinii cuvântului Meu. Stau pe nori de îngeri deasupra voastră și cu sfinții cerului, care Mi-au fost Mie scaun de domnie și așternut pe pământ. Stau gata să intru cuvânt în grădină. Și am intrat, fiilor străjeri. Amin. Intru de sus și cu cei de sus, ca să fie cerul cu pământul în sărbătoare pentru venirea Mea. Amin.

Și acum vă spun: pace vouă, căci cu voi grăiesc duhovnicește. Puțini de tot sunt cei cu care pot grăi duhovnicește, ca și acum două mii de ani, căci fiecare își caută ale sale, și nu caută cu cele de sus. Iată, ca și atunci, nici azi nu am cu cine vorbi duhovnicește, căci omul se iubește pe sine, iar la om omul este iubire, nu Dumnezeu, și omul tâlcuiește Scripturile Mele după a lui nevoie, nu după dorința Mea, căci la om omul este iubire, nu Dumnezeu. Nu pot vorbi decât pământește cu omul, așa cum vorbeam cu cei ce Mă ispiteau cu cuvinte din Scripturi. N-aveam cum să vorbesc cu cei ce Mă ispiteau decât pământește, căci erau pământești și trupești, fiindcă ce este născut din trup, trup este.

I-am spus lui Nicodim, care era iudeu de frunte, i-am spus: *«Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți de sus“. Vântul suflă unde vrea, și tu auzi vuietul lui, dar nu știi de unde vine și nici unde se duce. Astfel este cu oricine este născut din Duhul»*. Și i-am mai zis: *«Noi ceea ce știm vorbim, și ce am văzut mărturisim, dar mărturia noastră nu o primiți. Dacă v-am spus cele pământești și nu credeți, cum veți crede să vă spun lucruri cerești? De nu se va naște cineva de sus, nu va putea să vadă împărăția lui Dumnezeu»*. Iată, ce este născut din carne, carne este, și ce este născut din duh, duh este.

Iată, copilași de la iesle, de ce grăiesc Eu azi cu voi despre Scriptura de atunci prin care s-a spus: *«Cine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el, și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu»*. Dar unde să mai găsec Eu așa ceva? O, nu mai știe omul cine este iubirea, nu mai știe nimeni ce este cu adevărat nașterea de sus, nașterea din apă și din duh, ca să fie duh cel ce se naște. Cel ce era nedumerit despre nașterea de sus, Mi-a spus: *«Cum poate omul să se nască odată ce e bătrân? Oare, poate să intre a doua oară în pântecul maicii sale și să se nască iar?»*. Acesta măcar M-a întrebat cum poate fi aceasta, și Eu i-am răspuns așa: *«Nimeni nu s-a suit în cer, fără numai Cel ce S-a coborât din cer, Fiul Omului, Care este în cer; și după cum Moise a înălțat șarpele în pustie, așa trebuie să Se înalțe Fiul Omului, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică»*. Iată, de aceea M-a trimis Tatăl în lume, dar lumea a iubit mai mult întunericul și nu M-a iubit pe Mine. Lumea nu știe ce este iubirea, și n-are cine să-i spună, dar îi spun Eu. Iubirea sunt Eu, căci scris este: *«Dumnezeu este iubire»*, și *«cel ce păzește poruncile Mele, acela este cel ce Mă iubește»*. Amin.

Astăzi lucrez din cer, și nu Mă mai poate omul învinui după legea cea pentru trup, căci legea, pentru trup este. Astăzi vorbesc numai duhovnicește chiar și cu cei pământești, și le spun tuturor așa cum a spus apostolul, căci așa a spus: *«Cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul, dimpreună cu patimile și cu poftetele, și trăiesc în Duhul și umblă în Duhul»*. Amin. Când omul Mă învinuiește pentru acest cuvânt cu care vin la voi, el se prinde singur sub judecata acestui cuvânt, căci păcătuiește, fiindcă numai cel ce păcătuiește în trupul său Mă poate găsi cu vină pentru cuvântul cu care Mă slăvesc la voi pentru tot omul care voiește să creadă în Mine și în venirea Mea la voi.

Amin, amin grăiesc tuturor: cel ce crede în venirea Mea, acela nu mai păcătuiește, și se lasă purtat de Duhul și de taina vieții veșnice. Omul însă este îndărătnic. Cel ce a citit Scripturile fără de pocăință, acela a luat din ele după cum i-a priit, căci ce este născut din carne, carne este. Eu însă nu mai grăiesc pentru nimeni pământește, căci vremea s-a scurtat și s-a sfârșit de tot, și nu mai este vreme să se folosească omul de lumea aceasta, căci este vremea venirii Mele, și pentru cei ce veghează ca să vin, și pentru cei ce veghează ca să nu vin. Dar Eu vin, că este scris să vin, și va fi venirea Mea ca în zilele lui Noe când fiii potopului își dădeau unii altora trupurile spre desfrâu și spre petreceri, până în ziua când a intrat Noe în corabia salvării. Tot așa strigam și prin Noe, la fel ca și azi strigam pe tot omul, dar nimeni n-a crezut, până ce a venit potopul și i-a luat pe toți.

O, e grea jalea Mea și așteptarea Mea după om! Omul naște prunci pentru el, și îi duce la preot și îi botează, și apoi stă liniștit și se crede al lui Dumnezeu, el și pruncul lui, dar Duhul Meu nu este în om, căci omul este numai trup, numai carne, și pe dinăuntru, și pe dinafară, numai poftă trupească cu care voiește să aibă omul îndreptățire înaintea Mea și voiește să se măsoare cu Mine și să spună că este al Meu, dar Eu îi spun așa: Eu M-am răstignit, omule, iar tu te căsătorești și stai acoperit cu legea căsătoriei, care este pământească, nu cerească, fiindcă Eu celor ce Mă ispитеau pentru femeile lor, Eu le-am răspuns pământește, și am luat cuvântul omului cel întâi zidit, care s-a despărțit de Dumnezeu și s-a alipit cu femeia sa, și au căzut amândoi din cer, au căzut prin trup, au căzut pe pământ; dar le-am răspuns și altfel ispititorilor, și le-am zis: *«Sunteți rătăciți neînțelegând Scripturile, căci în împărăția cerurilor nu este însurat și măritat, și este viață fără de păcat, fără de moarte, viață de îngeri este»*.

Învățătura Mea lucra în chip minunat în fața celor ispititori pentru poftele lor. Le-am răspuns pământește celor ce voiau femeie, dar apoi am luat pruncii în brațe și le-am spus: *«Adevărat, adevărat vă spun că cine nu va fi ca pruncul nu va putea intra în cer»*. Așa lucram Eu cu cei ispititori, dar azi le spun tuturor, și din cer le spun că împărăția lui Dumnezeu este înăuntru omului care iubește pe Dumnezeu, și le spun că Eu am venit pe pământ din cer și am îmbrățișat răstignirea trupului, ca să-l deprind și pe om să semene cu Mine, cu Cel ce S-a coborât din cer; să-l deprind pe om să se nască de sus, să fie de sus pe pământ, să fie de la Dumnezeu născut, căci scris este: *«Celor câți Mă primesc crezând în numele Meu le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut, căci Dumnezeu Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, ca să-i nască din Duhul pe oameni»*. O, nici până azi nu este înțeleasă această Scriptură, iar Eu pentru împlinirea ei am venit din cer și le-am spus celor ce cred în Mine: *«Ieșiți și vă osebiți dintre oameni și de ce este necurat nu vă mai atingeți, și Eu vă voi primi pe voi, și voi umbla cu voi, și voi fi Dumnezeuul vostru, și voi veți fi poporul Meu»*. Amin. Iată, aceasta înseamnă poporul Meu, poporul lui Dumnezeu, *«popor luat dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului»*, după cum scrie în Scripturi. Spun așa pentru ca să-l ajut pe cel ce voiește să priceapă, ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu și cu împărăția lui Dumnezeu în el.

Eu am venit din cer ca să-l învăț pe om lucrarea răstignirii, nu lucrarea căsătoriei, căci căsătoria este lege omenească, este lucrarea trupului, nu lucrarea Duhului. Ea nu este libertate cu Hristos; ea este legătură peste om, căci cei căsătoriți în care s-a trezit iubirea cea pentru cer au fost din cei ce în toată vremea s-au smuls din această legătură ca să-și răstignească pornirile trupului și să trăiască în Duhul și să umble în Duhul, după cum este așezarea pentru cei ce se dau Mie împărăție cerească pe pământ, scaun de domnie pentru Mine și așternut pentru cer. Iată, nu mai vorbesc pământește, căci vremea este aproape și Mi-e milă de cel ce voiește să învețe taina împărăției cerurilor cu omul și nu are de unde învăța. Vremea este aproape și este la ușă, și Eu vin, și omul nu știe să trăiască pentru cer și pentru iubire. Atâția sfinți mucenici s-au dat pildă cu credința și cu iubirea lor, și omul n-a învățat iubirea lor. Ei, de iubirea cu care Mă doreau, se împotriveau până la sânge celor ce voiau să-i atragă la cele ale trupului, care sting statul Meu în

om. Ei alegeau să-și dea sângele spre vărsare pentru iubirea lor de Dumnezeu decât să și-l dea spre păcătuire. Ei au fost semne pe cale din timp în timp, ca să arate oamenilor calea, dar oamenii au semne pe cei asemenea lor și poftelor lor, care se războiesc în trupurile lor ca să nu priceapă calea vieții.

Dumnezeu este iubire, dar cine este cel ce se face un trup cu Mine pentru ca să fie iubire ca și Mine? Cel ce se face un trup cu Mine, acela este cel ce se alipește de Mine cu iubirea lui, iar pe sine se biruiește. Unde să mai găsec Eu biserică de așa fel în om? S-a umplut pământul de locașuri de biserici și de mănăstiri, și nu este în ele cel ce Mă iubește. Se duce omul la mănăstire ca să se dea Mie, zice el, și nu trece mult și se strică mai rău decât înainte. Se vor da spre însurat și spre măritat călugări și călugărițe în care arde păcatul, căci orb pe orb nu se poate călăuzi, și nu mai este călăuză adevărată. Se va prăbuși tot ce a numit omul biserică, și se va zidi tot ce a numit Dumnezeu biserică. Se va împlini tot ce a mai rămas de împlinit din cuvintele cărții Mele prin care am profetizat la voi, copii ai poporului sfânt. Nu mai este om căruia să-i poată rugăciunea, căci mort pe mort nu se poate învia. Nu mai este om care să-l poată dezlega pe cel păcătos de păcatele lui, căci cine nu este născut din Dumnezeu, acela săvârșește păcat și nu-l poate ajuta pe cel ce păcătuiește.

Nu vă mirați voi, copii duhovnicești, și să nu se mai mire nimeni pe pământ de ce v-am ales Eu pe voi și v-am pus deoparte ca să fiți curați cu trupul și cu sufletul și cu duhul. Iată, nu mai este pe pământ om răstignit, om sfânt, care să dezlege făptura omenească de păcate, care să scoale morții din mormintele lor cu numele Meu, care lucrează prin sfinți. V-am așezat pe voi slujitori cerești între cer și pământ, ca să lucrați cu Mine pentru neamul omenesc, și v-am deprins să vă puneți nădejdea în Mine, nu în voi, căci scris este în Scripturi: *«Oricine și-a pus nădejdea în El se curățește pe sine, așa cum Acela curat este, că El S-a arătat ca să ridice păcatele lumii, și păcat în El nu este, și oricine rămâne în El nu păcătuiește, căci cine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el, și nu poate să păcătuiască, pentru că este născut din Dumnezeu»*. Amin. Iată, cine nu se curățește pe sine, așa cum curat sunt Eu, acela nu și-a pus nădejdea în Mine, și și-a pus-o în el, și și-a pus-o în omul care-l învață pe el, și de aceea cade de la Mine, ca unul care nu se curățește pe sine, căci cine cade, prin păcat cade, prin păcat ascuns în însuși trupul lui. V-am ales pe voi și v-am făcut unșii Mei, ca să iau din mânuțele voastre iubirea voastră pentru Mine, și iubirea voastră pentru neamul omenesc. V-am ales pe voi ca să-Mi las învățătura Mea cea sfântă peste voi și să vorbesc duhovnicește peste pământ, ca să ia cel ce Mă caută și să-și găsească pacea întru Mine și să Mă ia de cale a lui și să se facă împărăție a Mea în care este viață de îngeri întru venirea Mea. V-am ales pe voi ca să mijlociți la Dumnezeu pentru iertarea celor ce vor fi iertați, și v-am învățat cum să cereți dezlegarea păcatelor făpturii de la Adam și până la voi, că mult sunt așteptați cei din urmă cu care Eu descui ușa venirii Mele cu sfinții. Și vă spun așa: ridicați mânuțele la Mine și rânduți rugăciuni de iertare și de odihnă pentru arhiereul care a fost la Târgoviște, că n-are cine să se roage pentru el și ca să-l ajute. Cereți la Mine iertarea lui deplină, că el n-a știut ce a făcut lovind în voi, și n-a știut că în Mine și nu în voi lovea. Cereți, fiilor unși, că necredința lui s-a scurs din el, și a înțeles pentru ce a suferit. Orice păcat e ușor față de păcatul cel făcut asupra lucrului Duhului Sfânt. Orice se iartă mai ușor, dar păcatul acesta nu se iartă, ci se ispășește, și așa se șterge. Faceți în poporul Meu cel pus deoparte toată rânduiala cea creștinească pentru așezarea lui între cei iertați, și îl voi trimite în casa lui ca să spună la toți să nu facă ce a făcut el cu voi, să nu se ridice ca și el să surpe lucrul Meu cu voi, că e lucru mântuitor, și Eu sunt Cel ce sunt la voi. El s-a curățit prin suferință și prin pocăință, căci suferința este înger, este cămașa curățirii, și l-am curățit cu forța, cu foc l-am curățit, fiilor.

Acest scaun și această cetate este scaun sfânt, este scaunul Meu, căci am cuvântul Meu lângă el, am râul vieții în care se spală, și vai celor ce ar da să se așeze pe el de la om citire! Nu e de joacă cu scaunul acesta, fiilor, căci el a fost dezlegat de Mine prin voi pentru Mine și pentru

cel curat și sfânt, care crede în Mine și în lucrările Mele peste pământ. E mare lucrare de îngeri peste acest scaun, și Eu îl ocrotesc cu lucrare de îngeri, iar cine voiește să se zdrobească în el, Eu nu-l opresc, așa cum nu l-am oprit nici pe cel ce s-a încercat cu acest scaun zdrobindu-se în el, și iată ce cuvânt rostesc: cel ce crede în cuvântul cu care vin astăzi pe pământ și nu-și învârtosează inima la glasul cuvântului Meu, împlinind sfințenia Mea în el, acela este cel pe care îl voi striga pe nume ca să îplinească voia și lucrarea Mea peste pământ din mijlocul acestei cetăți de scaun, că Eu voiesc să pregătesc pe tot omul pentru scăpare, pentru bărcuța de salvare, care este sfințenia cea din om, Hristos strălucind în trupul, în sufletul și în duhul omului sfânt. Amin. Eu sunt cu mila după om, și îi voiesc scăparea. Acest scaun este foc, și vai celui ce este curajos jucându-se cu focul! Dar Eu sunt cu mila după om și îl ajut să se vindece și să vadă mântuirea Mea cu care vin să fac voia Tatălui Meu prin cei credincioși și curați. Rugați-vă Mie neîncetat pentru credința în cuvântul Meu peste oameni. Rugați-vă să vindec până și prin foc necredința și întunecimea care a ieșit înaintea venirii Mele însoțită de cupa fărâdelegii a tot pământul.

O, acesta este cuvântul iubirii, cuvântul strigării, cuvântul ocrotitor. Puneți-l peste voi, o, oamenilor! Luați-l și voi, cei ce stați în lucrare de biserică, și așezați-vă fecioare înțelepte, nu fecioare neînțelepte, care rămân afară. Scoateți minciuna de sub haina de călugărie, de sub haina de preoție, căci nu haina îl face pe om. Lăsați-vă spre înțelepciune, că iată, diavolul vă părăște înaintea Mea ziua și noaptea, zicând că numai gura e de voi, gura și haina. Împodobiți adevărul, dar nu minciuna. O, treziți inimile voastre! Domnul vă strigă. Eu sunt Cel ce sunt, și voiesc să fie și omul, și e vremea să fie sfânt omul, că vin cu sfinții din cer pe pământ, vin cu cei odihniți prin nădejdea învierii. Amin. Dați trupurile voastre jertfă sfântă și scoateți-le de sub vină și de sub păcat, că voiesc să rostesc dezlegare de păcate peste toți cei ce se pregătesc pentru naștere de sus, iar cel ce se naște de sus, nu păcătuiește, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în el. Iată Semănătorul și sămânța! Iubiți această milă, căci Dumnezeu este iubire. Să-L ia omul pe Dumnezeu în el, căci Dumnezeu este iubire, iar omul să facă tot așa, să se facă iubire pentru Dumnezeu, să-L iubească omul pe Dumnezeu. Amin, amin, amin. Să nu mai caute omul decât împărăția Mea cu el, că toate cele de trebuință pentru ea i le dau Eu omului. O, nu știe omul și nu vede omul ce bogății am Eu pregătite pentru el, numai să Mă primească omul în casa lui, în viața lui, în inima lui, în calea lui. Să Mă lase omul să-i țin calea, ca să-l învăț calea cu Mine pe om.

Iată, îți țin calea, omule. Mă fac cuvânt în cer și cobor cu el la tine pe pământ, ca să-ți țin calea și ca să-ți arăt cum să mergi pe cale cu Mine. Nu vin să-ți fac rău, ci vin să-ți fac bine. Nu e nimeni să-ți mai facă bine, și de aceea M-am coborât în calea ta. Lasă-Mă să te ridic spre nesticăciune și să înving moartea în trupul tău și să fii viu. Oare, nu vrei să fii viu? Oare, vrei să fii mort? O, până când vrei așa? căci păcatul este moarte. Eu plâng pe urma ta și Mă aplec după tine ca să te scap de moarte mai înainte să vin cu slava zilei Mele celei mari, căci atunci vin pentru fiii mâniai, care n-au primit iubirea adevărului ca să fie vii. Dă-Mi-te Mie, omule fugar! căci am venit să-ți dau ție împărăția Mea, bogăția Mea. Amin, amin, amin.

O, fii ai oamenilor, nu faceți din Scripturile Mele rod păcătos. Eu am spus așa: «*Dumnezeu este iubire*». Nu vă înșelați, ci folosiți pe Domnul cu împlinirea acestei Scripturi, nu pe voi. Nu faceți altceva în numele iubirii, în numele lui Dumnezeu. Faceți-L numai pe Dumnezeu unul peste altul. Lucrați numai tot ce înseamnă Dumnezeu în om, căci iubirea înseamnă Dumnezeu. Amin. Cel ce săvârșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește, dar acum Eu Mă fac cuvânt în cer și cobor cu el pe pământ, ca să stric lucrurile diavolului. Grăiesc duhovnicește ca să-l trag pe om către Mine. Nu mai grăiesc deosebit cu voi, fiilor duhovnicești, și, iarăși, deosebit cu cei pământești, căci ispitirea cade și ea de pe picioare. O, de ar rămâne dorul de cer în locul duhului ispititor, care vine de la trup și de la pofta trupului, care se războiește în mădularele omului! O, de ar înțelege tot omul că am venit să-l ajut să se ridice deasupra neputințelor lui!

Lucrați cu putere ziua și noaptea cu Mine, fiilor copilași, căci v-am uns peste vremea venirii Mele ca să lucrați cu Mine Scriptura cea din urmă. Să învețe oamenii de la smochin pilda pe care o dă: când mlădița lui se face fragedă și odrăslește frunze, atunci vara este aproape. Voi sunteți mlădițe noi, mlădițe fragede, preoție curată și sfântă, ungere din cer peste vremea venirii Mele, căci vara este aproape, iar smochinul odrăslește frunze spre tămăduirea neamurilor, căci Eu așa am binevoit. Amin.

Iată, am făcut lucru nou și croiesc cu el cale în deșert, și în loc uscat izvoare de apă, după cum au rostit proorocii Duhului Sfânt, care au zis: *«În poporul Meu vor fi numai drepti, lucrul mâinilor Mele, făcut spre slava Mea, vlăstar pe care l-am sădit Eu. Eu, Domnul, am grăit, și la timpul lor voi lucra repede, așa cum a fost proorocia»*. Amin. Și am și lucrat, căci așa am binevoit. Amin.

Fiilor de la iesle, deschideți gurița celor însetați și turnați-le apă în gurițe ca să bea și ca să nu mai înseteze după apă. Dați pe Dumnezeu milostenie la cei săraci de Dumnezeu. Dați pe Duhul Sfânt mângâiere la cei curați cu inima și cu iubirea. Dați veste peste pământ că vine Domnul și S-a apropiat Domnul. Eu sunt cu cei ce vin întru întâmpinarea Mea, ca să învăț calea venirii Mele pe toți cei ce se trezesc pentru ziua Mea cea mare. Cuvântul Meu luminează pe tot omul, numai să Mă primească omul, numai să Mă cunoască omul, numai să-Mi deschidă când bat. Și voiesc să Mi se deschidă, ca să nu vin pe neștire când voi veni venind. Amin, amin, amin.

26-10/08-11-1999